Poznań, 1 marca 1950

ADRES REDAKCJI
I ADMINISTRACJI:
Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-945
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 360
kwartalnie . . „ 90
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 40

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Sprawozdanie z Walnego Zjazdu Delegatów
Okręgowego Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w Poznaniu z dnia 12 lutego 1950 r.

Dnia 12 lutego 1950 odbył się zapowiadany w „Emerycie" doroczny Walny Zjazd Delegatów Zrzeszeń Emerytów z Poznańskiego, Pomorza i Ziem Odzyskanych, na który oprócz delegatów poznańskich przybyli przedstawiciele z następujących miejscowości:

1. Bydgoszcz: Milwidowa Maria, Markiewicz Andrzej, 2. Bytom: Dr Radojewski Antoni, Ciesielski Antoni i Bułat Jan; 3. Chodzież: Nowacki Stanisław; 4. Chojnice: Pozorski Jan; 5. Gliwice: Bac Mikołaj; 6. Gniezno: Bąk Piotr, Cieślaki W. Widziński Jan; 7. Góra Śląska: Gronek Jan; 8. Gorzów: Borowski; 9. Inowrocław: Grząbka Wojciech, Jankowska Czesława; 10. Kalisz: Wojtyra Wawrzyniec; 11. Kępno: Krzanowski Kazimierz; 12. Kluczbork: Biegański Stanisław, Wojciechowski Michał, Rossian Emilia; 13. Koło n/Wartą: Drętkiewicz; 14. Kościan: Świerkowski Ignacy, Michalski Andrzej; 15. Koźmin: Kubicka Augustyna; 16. Krotoszyn: Hajduk Jan, Lewandowski N.; 17. Leszno: Pawlicka Jadwiga; 18. Międzychód: Konopiński Łucjan; 19. Nowa Sól: Bałukiewicz Maria; 20. Oława: Morawski; 21. Ostrów: Leja Franciszek, Gutsche Wacław; 22. Ostrzeszów: Wróbel Leon; 23. Pleszew: Górska Stefania, Hartwich Ignacy, Jezierski Antoni; 24. Pszczyna: Lubecki Jan; 25. Rawicz: Paździor Józef; 26. Sieraków: Budych Władysław; 27. Starogard: Gregorkiewicz 28. Strzelin: Kruczkowski Franciszek; 29. Strzelno: Trzemżalski Alfons; 30. Śrem: Degondke Konrad; 31. Środa: Michalak Antoni; 32. Świecie: Niemakowski Czesław; 33. Szamotuły: Tęgi P.; 34. Tczew: Konkolewski Makary; 35. Toruń: Gallus Bolesław, Radojewski Jerzy; 36. Trzemeszno: Nowakowski Aleksander; 37. Turek: Kaczyński Antoni; 38. Wałbrzych: dr Tokarz Antoni; 39. Wąbrzeźno: Bardzicki Stanisław; 40. Wągrówiec: Kaczmarek Jan, Ziółkowski Józef, Wysiński Bernard; 41. Wieleń: Kaszak Jan; 42. Więcbork: Bilińska Zofia; 43. Wrocław: Kobordo Fabian; 44. Września: Orłowski Stefan, Ławoński Wacław, Woźniak Władysław; 45. Zbąszyń: Stepa Kazimierz; 46. Zielona Góra: Sołowiej Zygmunt.

Po stwierdzeniu legitymacyj i zapisaniu do listy obecności zajęli delegaci miejsca. Oprócz dawnych znajomych, widzi się twarze nowe, które pierwszy raz biorą udział w takiej poważnej uroczystości. Witają się dawni koledzy szkolni i służbowi, którzy od lat nie mieli sposobności spotkania się i jedni o drugich nie mieli żadnych wiadomości. Widać rozrzewnienie na ich twarzach, przebłyski wspomnień rozmaitych momentów razem przeżytych. — Opowiadałoby się bez końca; niestety dzwonek prezesa przerywa wynurzenia. O godz. 10,20 następuje otwarcie Zjazdu.

Otwierając — mówi prezes, — dzisiejszy doroczny Walny Zjazd naszej organizacji, — witam serdecznie przybyłych nawet z najodleglejszych placówek Delegatów i stwierdzam, że na 78 komórek organizacyjnych zjawili się Delegaci z 46 naszych Kół terenowych, co świadczy o znakomitym wyrobieniu i pogłębieniu zasad solidarności u starych weteranów pracy państwowo twórczej o ich zainteresowaniu dla naszej pracy organizacyjnej i dla losu szerokich rzesz emeryckich, które tu reprezentują. Imieniem Zarządu Związku Okręgowego dziękuję z tego miejsca wszystkim Kołom za ich rzetelną pracę nad ulżeniem doli tych najbiedniejszych naszych kolegów i koleżanek, którym wiek i choroby nie pozwalają na zarobkowanie i ograniczeni są je-

Czas odnowić prenumeratę na II-gi kwartał 1950 roku
Konto czekowe P. K. O. Nr V-945

dynie na swoje najskromniejsze zaopatrzenia. — O tych zasługach naszych Kół mówić będę w sprawozdaniu.

Poczuwam się do obowiązku zaznaczenia, że naszą pracę organizacyjną spełniamy dzięki przychylności naszych władz państwowych i życzliwości naszych Czynników Najwyższych, którzy uznają nas nadal jako pracowników państwowych w stanie spoczynku i użyczają nam swojej pomocy i poparcia.

Wyrażając im szczere podziękowanie za okazywaną nam pomoc wznoszę na ich cześć życzenie, by nasz Rząd Robotniczo-Ludowy, opiekun mas pracujących z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej Bolesławem Bierutem na czele prowadzący Polskę w oparciu o potężnego naszego Sojusznika Związek Radziecki do dobrobytu i do utrwalenia pokoju żył i rządził nami jak najdłużej ku ogólnemu dobru naszej Ojczyzny. — Niech żyją! Cześć im!

Powyższy okrzyk powtórzony został spontanicznie przez zebranych.

Stwierdzam, że Zjazd dzisiejszy zwołany został po myśli obowiązujących przepisów naszego statutu, że zatem powzięte na Zjeździe uchwały obowiązywać będą stosownie do postanowienia § 25 statutu wszystkich członków Związku.

Przypominam porządek dzienny dzisiejszego Zjazdu:

1. Odczytanie protokołu ostatniego Zjazdu Delegatów z dnia 8 maja 1949 (protokoł ten ogłoszony był w „Emerycie" Nr 11 z dnia 1 czerwca 1949).
2. Sprawozdanie z czynności Zarządu za rok ubiegły:
   a) prezesa Związku,
   b) skarbnika,
   c) Komisji Rewizyjnej,
3. Dyskusja nad sprawozdaniami, uchwalenie absolutorium ustępującemu Zarządowi,
4. Wybór władz Związku,
5. Oznaczenie wysokości składek miesięcznych i wpisowego,
6. Załatwienie wniosków zgłoszonych po myśli § 27 statutu;
7. Zamknięcie Zjazdu.

Przy punkcie 1. delegatka Milwidowa z Bydgoszczy wniosła o zaniechanie odczytania protokołu z ostatniego Zjazdu, który wszyscy zebrani znają z „Emeryta". — Wniosek został jednogłośnie uchwalony.

Przystąpiono do punktu 2 porządku dziennego:

a) Sprawozdanie prezesa z czynności za rok administracyjny 1949.

Osiągnięcia nasze w roku ubiegłym, — mówił prezes, — nie ograniczały się jedynie do samego przyspieszenia wydania ustawy nowelizacyjnej, która przyniosła poprawę bytu zaledwie 1/3 części emerytów i wdów, ale także do innych dziedzin a mianowicie:

1. utrzymania zasady, że emerytami państwowymi i wdowami po pracownikach czynnych i emerytowanych winno opiekować się Państwo jako ich były pracodawca a nie Zakład Ubezpieczeń Społecznych, z którym pracownicy państwowi nie mieli żadnej styczności;
2. uchylenia projektu, że emeryturę państwową otrzymać mogą tylko ci emeryci, którzy po wyzwoleniu Państwa z pod hitlerowskiej okupacji pracowali conajmniej przez 18 miesięcy w służbie publicznej;
3. przywrócenie mocy obowiązującej art. 6 ustawy emerytalnej, stanowiącego, że wszelkie podwyżki płac przyznane pracownikom czynnym, mają być automatycznie stosowane i do pracowników emerytowanych;
4. zupełne uchylenie art. 25 ustawy emerytalnej, ograniczającego emerytom możność zarobkowania;
5. wyjednania na rok 1949 obniżki podatku od lokali dla emerytów i wdów zajmujących nie więcej niż trzy izby mieszkalne;
6. wyjednania zwolnienia emerytów i wdowy posiadających małe domki od nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia;
7. zwolnienia wypłacanych emerytur od opłat pocztowych;
8. wyjednania darów Unrra dla najbiedniejszych emerytów.

Jak Delegatom jest wiadomym, wszystkie powyższe postulaty załatwione zostały przychylnie. Ponadto w październiku 1949 wnieśliśmy do Ministerstwa Skarbu memoriał o wstawienie do budżetu państwowego na rok 1950 odpowiedniej sumy na podwyższenie emerytur do normy wystarczającej na najskromniejsze życie, albowiem dzisiejsze minimum 3.000 zł wzgl. 2.100 zł do życia nie wystarcza.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. ustaliło wysokość zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych na 50% kwoty przypadającej w myśl przepisów ustawy emerytalnej jednakowoż z zastrzeżeniem, że najwyższa emerytura nie może przekraczać w roku 1949 kwoty 10.000 zł pensja wdowia 5.000 zł, najniższa nie może być mniejsza niż 3.000 zł wzgl. 2.100 zł.

W „Emerycie" Nr 2/50 przytoczyliśmy zasady uregulowania emerytur kolejowych, według których w myśl § 1 punkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949, podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego kolejarzy stanowi nie 50% ale 60% zasadniczego uposażenia, należącego pracownikowi w ostatnim miesiącu przed rozwiązaniem stosunku służbowego.

Podnosiliśmy już kilkakrotnie na audiencjach u najwyższych czynników państwowych, że taka nierównomierność w traktowaniu pracowników rozmaitych gałęzi służby publicznej wywołuje rozgoryczenie, gdyż nie każdy może służyć przy kolei, czy w nauczycielstwie, zwłaszcza, że aparat państwowy potrzebuje we wszystkich działach służby ludzi wpracowanych.

W państwie normalnie funkcjonującym wszyscy pracownicy są jednakowo potrzebni, dlatego powinna zniknąć różnica w odmiennym traktowaniu pracowników rozmaitych gałęzi służby wzgl. wyróżniania jednych ponad drugich.

Słusznym miernikiem uposażenia, powinny być uzyskane zdolnościami i pracowitością stopnie służbowe, a nie ten lub inny resort pracy. Wszak pracowitość i zdolności stosowane są w państwie lu-

dowo-robotniczym odnośnie wszystkich gałęzi wytwórczości i zakładów pracy.

Pomimo, iż jesteśmy emerytami, przeważna część naszych członków pracuje społecznie i to najczęściej bezinteresownie, pomagając według sił i możności do odbudowy kraju, do uregulowania wywołanych wojną szczerb we wszystkich dziedzinach zbiorowego życia.

Imieniem Związku Okręgowego, imieniem „Emeryta" i imieniem własnym dziękuję serdecznie wszystkim Kołom i Zrzeszeniom w Polsce, wszystkim członkom Związków za składane ofiary na biblioteki, na fundusz prasowy i stypendialny oraz na inne pożyteczne cele. Cały Zarząd, Redakcja i wszyscy prenumeratorzy odczuwają głęboką wdzięczność dla ofiarodawców wymienianych na łamach naszego pisma, bo naprawdę trzeba głębokiego poczucia społecznego, odczucia potrzeb i nędzy bliźnich, by z tych, więcej niż skromnych zaopatrzeń emeryckich odłożyć jeszcze cośkolwiek dla biedniejszych od siebie.

Ile wyniosły te serdeczne datki w roku sprawozdawczym dowiecie się Szanowni Państwo ze sprawozdania naszego skarbnika.

Z otrzymanych dotychczas sprawozdań wynika, że wszystkie nasze placówki prosperują i pracują nadal mimo ciężkich warunków, jakie wytworzyły się na skutek zawieszenia wypłaty emerytur członkom przeznaczonym do weryfikacji. Niemal wszędzie powstają Kasy Samopomocy i Kasy Pośmiertne, będące dobrodziejstwem dla członków i ich rodzin. Zarządy starają się w każdej miejscowości o przydziały dla najbiedniejszych, niemogących pracować członków, nie wszędzie jednak to się udaje. Przypuszczamy, że sytuacja w najbliższym czasie się poprawi, albowiem podczas ostatniego pobytu naszej delegacji u sfer kompetentnych w dn. 25 i 26 stycznia br. otrzymaliśmy zapewnienie, że odpowiednie zarządzenia zostaną wydane.

Nie wszystkie bolączki poruszane w sprawozdaniach poszczególnych komórek mogą być poddawane pod dyskusję ogółu, gdyż do niej się nie nadają. Musimy się liczyć z możliwościami gospodarczymi Państwa i Społeczeństwa.

Najwięcej interpelacyj wpłynęło na tematy zapowiadanej przez prasę 5% podwyżki uposażeń pracowniczych, która na skutek zawieszenia art. 6 ustawy emerytalnej przypaść ma również pracownikom emerytowanym oraz przyspieszenia postępowania weryfikacyjnego.

Co do pierwszego tematu, to trzeba sobie uświadomić ogrom pracy przy ponownym przerachowaniu 75 000 emerytur najrozmaitszych rodzajów służby i zarządzeniu wypłaty. Przeliczenie i wyrównanie podwyżki lipcowej trwa już 8 miesięcy i nie zostało jeszcze zakończone; przecież takiego czasu trzeba prawie na nowe przeliczenia i wypłate.

Temat drugi nie leży w naszej kompetencji, gdyż Komisji Weryfikacyjnej, nikt ponaglać nie ma prawa. Chodzi tu o prowadzenie najrozmaitszych dowodów, ściągania potrzebnych akt, ich rekonstrukcja itp.

Z dotychczasowych orzeczeń Komisji Weryfikacyjnej, których odpisy przysyłają nam prenumeratorzy wynika, że dość poważna liczba ludzi nie powinna pobierać emerytur z powodu swego zachowania się podczas okupacji, jak i wskutek wyparcia się polskiej narodowości. Tylko pewne połacie kraju, w których okupanci wywierali szczególny przymus w tym względzie, — będą mogły być łagodniej traktowane.

Odnośnie do wdów, które nie osiągnęły jeszcze wieku lat 55 udało się wyjednać zarządzenie bezpłatnego wydawania świadectw o niezdolności do zarobkowania przez lekarzy powiatowych wzgl. urzędowych lekarzy w miastach wydzielonych, którzy dotychczas zaświadczeń takich wydawać nie chcieli domagając się specjalnego kierowania do nich zleceń przez Państwowy Zakład Emerytalny.

Nawiasem pragnę zaznajomić zainteresowane wdowy, że przepis art. 5 ustawy nowelizacyjnej z dnia 1 lipca 1949 Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 304 nie zawiera klauzuli pozbawienia zaopatrzenia wdowy, która na razie nie wykazała 66% niezdolności do zarobkowania. Wdowa taka, ma zawsze prawo, kiedy poczuje się niezdolną do pracy zarobkowej jawić się u lekarza urzędowego i prosić o ponowne jej zbadanie i wydanie orzeczenia lekarskiego o wysokości jej niezdolności do zarobkowania.

Wpływają również liczne zażalenia, że P. Z. E. zmienia swoje zarządzenia i wymaga coraz innych zaświadczeń i zeznań, których wskutek niemożności porozumienia się z władzami na terenach nie leżących dziś w granicach Państwa Polskiego są wprost nieosiągalne.

Trudno żądać zwłaszcza od świadków szczegółowego podania dat wstąpienia i wystąpienia ze służby, awansowania, pozostawania w danym stopniu służbowym itp., których często nie znają nie tylko wdowy po emerytach ale nie pamiętają ich nawet sami emeryci.

Wskutek niemożności przedłożenia takich zaświadczeń P. Z. E. przestał wypłacać emerytury i zaopatrzenia wdowie większej ilości osób.

Podajemy zatem do wiadomości tych osób, że istnieje możność uzyskania potrzebnych zaświadczeń przez:

1. rekonstrukcję dokumentów, którą przeprowadzi najbliższy sąd właściwy, na wniosek zainteresowanej strony przez jej zeznania złożone pod przysięgą;
2. odniesienie się do Ministerstwa Administracji Publicznej z prośbą o wydobycie potrzebnych dokumentów z odnośnych terenów w drodze służbowej.

Ten drugi sposób ma szczególne znaczenie dla osób repatriowanych ze wschodu. Władze centralne tych osób znajdowały się przeważnie we Lwowie. Tak akta sądu apelacyjnego we Lwowie jako też Izby Skarbowej lwowskiej, lwowskiej Dyrekcji Kolejowej, Poczt i Telegrafów i innych władz, nie zostały wywiezione ze Lwowa i mogą być na żądanie Ministerstwa Administracji Publicznej przesłane do Polski, gdyż władze Związku Radzieckiego idą w tym względzie jak najdalej władzom polskim i ludności na rękę. Kto nie może w inny sposób zdobyć zaświadczeń może skorzystać z powyższej pomocy.

Do podania o wydobycie potrzebnych dokumentów należy dołączyć znaczek stemplowy na 50 zł.

Kto czuje się pokrzywdzony orzeczeniem Komisji Weryfikacyjnej, może do dni 30 wnieść prośbę

do Komitetu Rady Ministrów o zrewidowanie postępowania weryfikacyjnego przy uwzględnieniu specjalnych warunków, które nie były przedmiotem badania Komisji Weryfikacyjnej.

Przejdźmy teraz do zagadnienia konieczności podwyższenia zaopatrzeń emerytalnych:

Nasze zaopatrzenia emerytalne nie sięgają nawet 1/4 części poziomu płac pracowniczych.

Stwierdzamy uroczyście:

1. Prawa nasze dobrze nabyte wieloletnią uczciwą służbą i opłacone składkami emerytalnymi były wielokrotnie za czasów sanacji deptane i lekceważone. Decydowali o nich ludzie, którzy nigdy sami w urzędach nie pracowali, wyrośli na tle elity legionowo-pułkownikowskiej, IV. brygady, więc nas to nie dziwiło, walczyliśmy z tym według sił i naszych możliwości;
2. W Polsce odrodzonej zagadnienie emerytur powinno być należycie docenione i uregulowane, zapewniona i przyrzekana przez Czynniki decydujące poprawa bytu emerytów, wdów i sierót powinna znaleźć należyte rozwiązanie;
3. Apelujemy do najwyższych w Polsce czynników by wzięły w obronę dziesiątki tysięcy starców weteranów pracy, wdów i sierót i zapewniły im sprawiedliwe i możliwe warunki egzystencji.

Sprawozdanie prezesa przyjęte zostało długo niemilknącymi rzęsistymi oklaskami zebranych.

b) Sprawozdanie skarbnika

Sprawozdanie roczne skarbnika Okręgowego Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w Poznaniu za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1949.

	zł
Saldo z dnia 31 grudnia 1948	313.217,90
Przychód w r. 1949	3.908.927
razem	4.222.144,90
	zł
Rozchód w roku 1949	4.034.948,90
Saldo z dn. 31 grudnia 1949	187.196,00
razem	4.222.144,90

W tej sumie salda mieszczą się sumy następujących funduszów:

	zł
a) fundusz styp. im. Prezesa Gizelli	32.083,—
b) fundusz zapomogowy	25.054,—
c) fundusz na bibliotekę	20.778,—
d) fundusz na Schronisko	400,—
e) fund. na odbud. Poznania i Warszawy	6.210,—
razem	84.525,—

Po odjęciu sumy funduszów 84.525,— zł od wyżej wyprowadzonego salda w kwocie 187.196 zł pozostałe saldo bez funduszów per 31 grudnia 1949 wynosi zł 102.671,—

Sprawozdanie roczne skarbnika dotyczące wydawnictwa czasopisma „Emeryt" za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1949:

	zł
Przychód w roku 1949	2.872.899,30
Rozchód w roku 1949	2.508.782,30
Saldo w dniu 31 grudnia 1949	364.117,—
W tej kwocie mieści się fund. prasowy	198.224,—
po odjęciu którego zostało	165.893,—

i to jest saldo bez funduszu prasowego.

Sprawozdanie roczne skarbnika dotyczące Kasy Pośmiertnej za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1949

	zł
Saldo z 31 grudnia 1948	105.549,—
Przychód w r. 1949	490.322,—
razem	595.871,—
	zł
Rozchód w r. 1949	430.719,—
Saldo w dni. 31 grudnia 1949	165.152,—
razem	595,871,—

W dniu 31 grudnia 1948 r. było członków Kasy Pośmiertnej	958
W roku 1949 przybyło	247
razem	1232
Ubyło (przez śmierć 28, przez wystąpienie 130)	158
W dniu 31 grudnia 1949 było członków	1074

c) Protokół Komisji Rewizyjnej z dokonanych badań ksiąg kasowych Okręgowego Związku Emerytów, Emerytek, Wdów i Sierót w Poznaniu, Wydawnictwa „Emeryt", oraz Kasy Pośmiertnej za rok 1949 odczytał ob. Czechowski.

Komisja Rewizyjna, w której skład wchodzili członkowie: Władysław Czechowski, Józef Jankowski i Jan Elmisz, przeprowadziła badania ksiąg kasowych Okręgowego Związku Emerytów, Emerytek, Wdów i Sierót w Poznaniu, Wydawnictwa „Emeryt", oraz Kasy Pośmiertnej za pierwsze półrocze 1949 r. w czasie od 31 sierpnia do 26 września 1949 r., a za drugie półroczne 1949 w czasie od 12 stycznia do 6 lutego 1950 r. Zbadano każdą pozycję w przychodzie i rozchodzie dokładnie tak pod względem rachunkowym, jak i rzeczowym. Stwierdzono również, że wszystkie dowody przychodu i rozchodu są w porządku, a każdy kwit rozchodowy jest podpisem prezesa polecony do wypłaty.

Nie znaleziono żadnych uchybień. Także książka portoryjna prowadzona jest sumiennie.

Stan przychodów i rozchodów wszystkich trzech działów zgadza się ściśle z sumami podanymi przez skarbnika Związku.

Komisja Rewizyjna prosi Zjazd Delegatów o udzielenie Zarządowi i skarbnikowi absolutorium.

Poznań, dnia 6 lutego 1950 r.

Punkt 3.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabierali głos:

Ob. Jaskowski Wacław, który po wysłuchaniu opinii Komisji Rewizyjnej uznając ciężką i odpowiedzialną pracę Zarządu, wnosi o wyrażenie mu podziękowania i udzielenie absolutorium za rok 1949.

Ob. Lisowski Mieczysław: popiera wniosek ob. Jaskowskiego i prosi o wzięcie w obronę emerytów Monopoli Państwowych tj. tak pracowników umysłowych jak i fizycznych, którzy pozostają do dnia dzisiejszego bez opieki, odebrano im prawo korzystania z ulgowych przejazdów kolejami i charakter emerytów państwowych.

Ob. Ob. Michałowski Edward, Rust Zygmunt i Kurowski Aleksander podnoszą ofiarną, długoletnią działalność prezesa Gizelli, wyliczając osiągnięcia wyjednane dla dobra emerytów i wnoszą o wyrażenie uznania dla niego i dla całego Zarządu oraz udzielenia absolutorium.

Wniosek powyższy poddany pod głosowanie uchwalony został jednomyślnie przy długotrwałych oklaskach.

Punkt 4 porządku dziennego:

Na wniosek ob. Frankowskiego Stefana wybrano przez aklamację:

prezesem Związku: Zygmunta Gizellę,

członkami Zarządu: Ob. Ob. Barona Bronisława, Bąka Piotra, Gierszewskiego Leona, Jaskowskiego Wacława, Janicką Janinę, Kowalskiego Józefa, Kurowskiego Aleksandra, Matuszkiewicza Władysława, Młynarczyka Leona, Taczaka Michała.

Do Komisji Rewizyjnej: Czechowskiego Władysława, Jankowskiego Józefa, Elmischa Jana.

Jako zastępców: Gliwę Franciszka, Ziętowskiego Tomasza.

Do Sądu Polubownego: dra Hempowicza Franciszka, Kultysa Władysława, Rusta Zygmunta, Mierzwińskiego Kazim.; jako zastępców: Żniniewicza Zygm., Krynickiego Włodzimierza.

Punkt 5 porz. dzien.

Uchwalono jednogłośnie pozostawić niezmienioną wysokość składek miesięcznych i wpisowego.

Punkt 6 porządku dziennego.

Odczytano wnioski zgłoszone po myśli § 27 statutu a mianowicie przez: Bytom, Chodzież, Gliwice, Kępno, Kluczbork, Mogilno, Nową-Sól, Ostrów Wlkp., Ostrzeszów, Środę, Turek, Wieleń, Wrocław i Września odnoszące się do konieczności:

1. uregulowania emerytur samorządowych, — 2. przyspieszenia postępowania weryfikacyjnego, 3. wypłaty emerytur za czas okupacji, 4. podwyższenia zaopatrzeń emerytalnych w myśl przyrzeczeń na rok 1950 o 10% oprócz zapowiadanej podwyżki uposażeń o 5%, 5. przyznanie zniżek kolejowych dla emerytów samorządowych, 6. zapewnienia opieki lecznicze; dla osób, którym aż do czasu zweryfikowania zawieszono wypłatę emerytur, 7. wyjednanie dalszego wypłacania zaopatrzeń wdowom, które pozostały po padłych na wojnie i pomordowanych w obozach koncentracyjnych i przedłożyły wszystkie potrzebne dowody, 8. punktualnego wypłacania emerytur, nadchodzących obecnie z kilkunastodniowym opóźnieniem, 9. zawiadamiania osób, którym wstrzymuje się wypłatę zaopatrzeń o przyczynie wstrzymania, 10. wyjednanie, by Ośrodki Zdrowia w miastach wydzielonych respektowały również zarządzenia Ministerstwa Zdrowia pod względem obowiązku bezpłatnego wydawania zaświadczeń dla wdów po emerytach państwowych i wojskowych o ich niezdolności do zarobkowania, 11. umożliwienia emerytom i wdowom korzystania z przydziałów żywnościowych i odzieżowych w ramach przysługujących pracownikom czynnym, 12. zwolnienia dzieci emerytów od opłat szkolnych, 13. przywrócenia emerytowanym pracownikom Monopoli Państwowych ich charakteru emerytów państwowych i wypłacenia im wyrównania za czas od 1. I. 1949. — 14. uwzględnienia w postępowaniu weryfikacyjnym osób rehabilitowanych przez sądy państwowe zwłaszcza na terenach specjalnego nacisku wywieranego na Polakach przez okupantów.

Po dyskusji i wyjaśnieniach uchwalono zlecić wybranemu Zarządowi opracowanie i wniesienie stosownych memoriałów do właściwych władz w celu zrealizowania powyższych postulatów.

Ponieważ porządek dzienny został wyczerpany i nikt więcej głosu nie zabierał, zamknął przewodniczący Zjazd o godz. 14 min. 35 dziękując delegatom za żywy i rzeczowy udział w dyskusji.

Ruch organizacyjny emerytów w Polsce

Chełmża: Koło liczy obecnie 49 członków. W ciągu roku sprawozdawczego odbyły się trzy zebrania Zarządu i 7 zebrań ogólnych. Stan kasy wynosi 6.333 zł. Do Kasy Pośmiertnej należy 36 członków. W roku ubiegłym zmarło 3 członków, ich rodzinom wypłacono 11.000 zł.

Na Walnym Zebraniu w dniu 5 lutego br. wybrano następujący Zarząd: prezes Kaczmarek Stanisław, wiceprezes Orzechowski Lech, sekretarz Wałaszek Jan, zastępca Filcek Władysława, skarbnik Leśnieski Józef. Komisja Rewizyjna Sołtysiak Wincenty, Kufel Anastazy i Iwaniec Zofia.

Kalisz: Z końcem roku 1949 liczyło koło 219 członków. W okresie sprawozdawczym odbyło się 9 zebrań. Do Kasy Pośmiertnej należy 168 członków, zapomoga pośmiertna wynosi 5.000 zł. Staraniem Zarządu otrzymują członkowie masło przydziałowe, ulgowe bilety do kin i teatru, raz dostali proszek do prania.

Kraków: Na ostatnim Walnym Zebraniu naszego Związku uchwalono w obecności wymaganej statutem liczby członków ustalić składkę członkowską na 60 zł miesięcznie z której to kwoty przelewa się na Fundusz Pośmiertny 30 zł.

Członkowie Kół zamiejscowych korzystają z funduszu pośmiertnego wspólnego dla całego województwa.

W ostatnim roku sprawozdawczym Zarząd przy dużym nakładzie starań uzyskał własny lokal dla Związku złożony z 5 ubikacyj, uruchomił rozdzielnię towarową, która rozprowadziła pomiędzy członków towary spożywcze i codziennego użytku po cenach hurtowych za 3½ miliona zł, założył dla członków świetlicę i bezpłatną bibliotekę, wyjednał zniżki kinowe, teatralne i tramwajowe, wydawał zaświadczenia na kupno obuwia, tekstyli, skóry i bony na mięso, udzielał członkom zapomóg i porad prawnych prowadził powstałą przed dwo-

ma laty Kasę Pośmiertną, która przekształciła się obecnie na Wojewódzką Kasę Pośmiertną, prowadził sekcję pracy chałupniczej, która dawała możność zarobkowania kilkudziesięciu członkom Związku.

Międzychód: W roku sprawozdawczym pracował Zarząd nad rozwojem Koła, jednając na członków chodzących dotąd luzem emerytów. Ponadto staraliśmy się o przydział artykułów pierwszej potrzeby, otrzymywanych przez świat pracy, niestety zabiegi nasze nie odniosły skutku. Jedynie Ob. Wicestarosta załatwił pozytywnie dla naszego Koła przydział mięsa, tak że emeryci nasi otrzymują również mięso na równi ze światem pracy.

Koło nasze liczy obecnie 73 członków. Przychód kasowy wynosił w roku sprawozdawczym 25.618 zł rozchód 13.500 zł. Pozostałość na rok następny 12 028 zł.

Rawicz: Stan członków naszego Koła z końcem roku 1949 211 osób, saldo kasowe 13.026 zł. W roku sprawozdawczym odbyło się 12 zebrań i 12 posiedzeń Zarządu a ponadto jedno Walne Zebranie. Zarząd rozdzielił najbiedniejszym członkom dary Unrra, zapomogi oraz otrzymaną ostatnio z Wydziału Opieki Społecznej przy tut. Starostwie Powiatowym kwotę 19.000 zł tytułem subwencji przeznaczonej dla sierót i półsierót. Zarząd wyjednał ponadto w Starostwie Powiatowym 94 kg margaryny i 94 paczki proszku do prania.

Do Kasy Pośmiertnej należy 137 członków. W roku sprawozdawczym wypłacono tytułem pośmiertnego w 8 wypadkach razem 41,993 zł.

Zarząd udzielił członkom porad we wszystkich sprawach emerytalnych i jak najdalej idącej pomocy.

Koło nasze liczy 84 prenumeratorów „Emeryta".

Środa: Liczba członków naszego Koła wynosiła w dniu 31 grudnia 1949 razem 72 osób. Saldo kasowe w tym dniu 6.096 zł. Koło odbyło w roku sprawozdawczym 5 zebrań zwyczajnych, 1 zebranie nadzwyczajne i dwa zebrania Zarządu.

Zarząd wyjednał podczas kampanii cukrowej zatrudnienie dla 19 członków Koła, rozdzielił otrzymane dary Unrra dla najbiedniejszych członków. Rodzinom dwóch zmarłych członków wypłacono z dobrowolnych składek członków kwotę 12.900 zł.

Tczew: Liczba członków z końcem roku 1949 wynosiła 156 osób. Stan kasy 12 226 zł. W roku sprawozdawczym zaznaczyła się silna działalność Zarządu nad rozwojem Koła o czym świadczy powiększenie się liczby członków o 46 nowych. W roku ubiegłym odbyło się jedno Walne Zebranie, 5 zebrań zwyczajnych i 8 posiedzeń Zarządu.

Zarząd wyjednał dla swych członków bony na mięso i tłuszcze. Z funduszów Koła przekazano jako dar na Fundusz Prasowy dla Administracji „Emeryta" kwotę 1.000 zł.

Wąbrzeźno: Stan członków na dzień 31 grudnia roku sprawozdawczego 64. Stan kasy zł 19.746. W roku tym odbyło się 8 zebrań Zarządu i 3 Walne Zebrania. Dary Unrra rozdzielono między 33 najbiedniejszych członków.

Zarząd wyjednał dla swoich członków bony na mięso i węgiel. Kasa Samopomocy wypłaciła tytułem zapomogi 4.000 zł. Gotówka w Kasie Samopomocy wynosi 12 680.

Wejherowo: Z końcem roku 1949 stan członków wynosił 203 osób. Do Kasy Pośmiertnej należało 118 członków.

Dochód wynosił 52.691 zł wydatki 42 965 zł. Pozostałość kasowa na rok 1950 zł 9.726.

Oprócz darów Unrra które rozdzielono dla najbiedniejszych członków wyjednał Zarząd z darów Polonii Amerykańskiej w Gdyni 100 par gumowych zelówek i tyleż par obcasów. Poza tym ulgowe bilety do kina legitymacje na kupno towarów deficytowych. Zarząd upoważniony został przez Walne Zebranie do umarzania składek członkowskich najbiedniejszym emerytom, którym zawieszono wypłatę emerytur z powodu postępowania weryfikacyjnego wzgl. nie osiągnięcia przepisanego wieku przez wdowy.

Listy z Kraju

Szamotuły: Dnia 8 stycznia 1950 odbyło się pod przewodnictwem prezesa Ludwika Kwartalskiego Walne Zebranie naszego Koła przy udziale 42 członków. Po odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego Zebrania złożył Zarząd sprawozdanie tak z działalności jako też z gospodarki funduszami i uzyskał pokwitowanie.

W dyskusji nad rozdziałem nadwyżki gotówkowej uchwalono:

przeznaczyć na fundusz prasowy kwotę zł 500
przeznaczyć na fundusz stypend. im. Gizelli zł 500
przeznaczyć na zasiłek rodzinny dla sierót zł 2000

Wniosek o podwyższenie składek miesięcznych został odroczony do Walnego Zjazdu Delegatów w Poznaniu, gdzie prawdopodobnie zapadną w tym względzie inne uchwały do których trzeba będzie się dostosować.

W skład Zarządu weszli: Ludwik Kwartalski prezes, Piotr Tęgi sekretarz, Michał Urban skarbnik, ławnicy: Michał Majcherczak, Władysława Walkowiak oraz jako wiceprezes Kazimierz Beik. Do Komisji Rewizyjnej weszli: Michał Laferski, Michał Goździak, Nowacka Celina, Płaziakowa Helena i Baczyńska Władysława.

Głubczyce: Walne Zebranie naszego Koła odbyło się dnia 12 lutego 1950 na którym prezes Ob. Stanisława Delijewska złożyła sprawozdanie z czynności za rok ubiegły.

Komisja Rewizyjna przedłożyła wynik badania rachunków i dowodów kasowych, które znalazła w należytym porządku i wniosła o udzielenie ustępującemu Zarządowi pokwitowania. Do Zarządu wybrani zostali jako prezes Ob. Adam Zathey i członkowie: Ob. Ob. Cieślik Paulina, Leska Józefa, Maciołek Antoni, Delijewska Stanisława i Ob. Kulczycki Władysław, do Komisji Rewizyjnej: Ob. Ob. Piątkiewicz Julia, Zmijewski Franciszek i Pliszewska Stanisława.

Do Zarządu Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu

Zwiedziłem nasze oba Schroniska dla samotnych a to w Bystrzycy i Kamieniu Wielkim i naprawdę z uznaniem muszę zaznaczyć, że ich zrealizowanie i zorganizowanie jest najpiękniejszym wyczynem i może być triumfem Zarządu Związku. Wszystkie inne czynności, starania o poprawę bytu, nawet skuteczne, bledną wobec doniosłości tego szlachetnego dzieła.

Pensjonariusze są nie tylko zadowoleni, ale wprost szczęśliwi, że mają dach nad głową i pozbyli się codziennych kłopotów wobec trudności życiowych przy ich starości i nieporadności. Jest teraz ktoś kto o nich dba i o ich byt się troszczy. W cichym zakątku, zdala od środowisk zgiełku, w schludnym domu, pod opieką i bezpieczeństwem władz Związku żyją ci, którzy wkroczyli na ostatni etap życiowy. Dlaczego nie stworzy się coś podobnego w Polsce Centralnej? W każdym Województwie powinno powstać takie Schronisko. Ale ten ostateczny pobyt musi być zapewniony i ustabilizowany, by znękanych starców nie trapiły myśli, czy tam już zostaną, czy się coś nie zmieni, czy ich nie wyrzucą, czy o nich nie zapomną.

Organizacja takich Schronisk, gdzie jest planowa gospodarka, podział pracy, utrzymanie i samowystarczalność, to idealna komórka socjalna, odpowiadająca dzisiejszej ideologii społecznej, może ona stać się wzorem dla innych organizacyj.

Brak jednego w tych Schroniskach a mianowicie opieki lekarskiej. Trzeba by o tym pamiętać.

(—) Probus

Szanownemu Korespondentowi możemy zakomunikować tylko tyle, że jesteśmy na drodze do samowystarczalności i nie ma mowy o wyrzucaniu lub zapomnieniu, niestety lekarze osiedlają się najchętniej w większych miastach, chociaż w takim Kamieniu a nawet w Bystrzycy mieliby niezłą praktykę. Schronisko samo długo jeszcze nie będzie mogło utrzymać lekarza.

Zarząd Związku

Kielce: W ostatnich dniach pojawiły się równocześnie w kilku dziennikach a mianowicie: w Expresie Wieczornym z 16 lutego br. w Trybunie Robotniczej w Katowicach z tegoż dnia, w Dzienniku Zachodnim z dnia 14 lutego br. i z dnia 15 lutego br. artykuły na temat bliskiego podwyższenia emerytur i rent. Byłoby wskazanym, by nasze pismo „Emeryt" wyjaśniło sprawę o jaką podwyżkę chodzi, kto i co planuje.

Stały Czytelnik

Wiemy tylko tyle, że tak jak w poprzednich latach tak i w tym roku na Sejmowej komisji Budżetowej sprawę budżetu emerytur i rent podanego przez nas w „Emerycie" Nr 4/50, referował Pos. Tow. Krygier. Trybuna Ludu wyraziła się, że omawiając zagadnienia emerytalne, poseł sprawozdawca oświadczył, iż w najbliższym czasie zostanie ustawowo uporządkowana całość zagadnienia emerytalnego, i że Pos. Tow. Kaźmierczak zgłosił dezyderat w sprawie jak najszybszego uporządkowania spraw emerytur i rent.

Dziennik Zachodni w obu numerach omawia art. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1949 o ograniczeniu zaopatrzenia wdów i o różnicy między uprawnieniami do rent i pensji wdowich. Express Wieczorny natomiast przyrzeka emerytom samorządowym, że zgodnie z uchwałą SRN emerytur nie będą otrzymywały bezdzietne kobiety do lat 50 oraz mężczyźni do lat 60, chyba, że utracili trwale zdolność do pracy.

Naszym zdaniem są to niepotrzebne i nieuzasadnione domysły i pogłoski.

Redakcja

Odpowiedzi Redakcji

Wszystkim Kołom podajemy do wiadomości, że posiadamy jeszcze pewną ilość legitymacyj członkowskich, które zaopatrzone w fotografię i pieczęć odnośnego Koła stanowią wystarczający dowód należenia danego członka do organizacji tak dla kin jak i dla innych udogodnień.

Cena legitymacji 10 zł + koszta przesyłki. Zamawiać należy w Sekretariacie Związku Poznań ul. Młyńska 5.

Fotografie w stosownym formacie naklejać można na str. 2.

Ob. Michał Kaliszan: Do jednego z Schronisk należących do Związku Emerytów Państwowych i Wojskowych może się dostać każdy samotny emeryt, emerytka i wdowa, którzy wykażą się, iż pobierają emeryturę z P. Z. E. bez względu na to, w jakiej części Polski mieszkają.

Od 1 maja br. Schronisko w Bystrzycy Górnej czynne będzie przez cały rok zamiast jak dotychczas tylko w lecie.

Ob. Józef Krasowski: Nie bierzemy udziału w posiedzeniach Komisji Weryfikacyjnej. Związek Zrzeszeń Emerytalnych nie ma tam swego reprezentanta, gdyż ustawa z dnia 1 lipca 1949 tego nie przewiduje.

Ob. Julian Łucyk: Jeżeli Ob. został reaktywowany w służbie i zamierza obecnie przejść w stan spoczynku, może domagać się zaliczenia również i czasu, którego przed tym nie zdołał udowodnić z powodu braku odnośnego dokumentu, naturalnie, o ile ten dokument obecnie posiada.

Ob. Janowski Piotr. Podanie o reaktywowanie w służbie należy wnieść do tej władzy, przy której Ob był zatrudniony. W podaniu należy przytoczyć to, co Ob. do nas napisał, że wyleczył się zupełnie i że nie ma jeszcze pięćdziesięciu lat życia.

Ob. Kaczmarowska Maria: Nie umiemy podać w jakiej wysokości przysługuje Ob. renta z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwłaszcza, iż Ob. nie podała ile tygodni zaliczonych ma tytułem opłaconych składek i jak wysokie było uposażenie Ob. przed zwolnieniem z pracy. O infor-

---

Obowiązkiem każdego czytelnika jest zasilenie funduszu prasowego „EMERYTA!"

mację w tym względzie należy zwrócić się z odnośnym dokumentem do najbliższej Ubezpieczalni.

Ob. Lesicki Wiktor: Należy bezwarunkowo zastosować się do polecenia P. Z. E. wnieść odnośne pismo do Ministerstwa Sprawiedliwości i donieść o tym do P. Z. E. przy dołączeniu uwierzytelnionego odpisu karty repatriacyjnej.

Ob. Eminowicz Marian: Otrzymana z P. Z. E. legitymacja lecznicza uprawnia jej właściciela do korzystania z pomocy leczniczej. Żona Ob. korzystać może z leczenia przez Ubezpieczalnie na tę legitymację tylko w tym wypadku, gdy zostanie przez Ubezpieczalnię do tej legitymacji wpisana, dzieci o ile uczęszczają do państwowych szkół publicznych i są na utrzymaniu właściciela legitymacji mogą również korzystać z leczenia.

OD ADMINISTRACJI!

P. Flieger Wschowa: O zmianie adresu powiadomił Pan Administrację dopiero 7. II. br. Numery 1—3 wysłaliśmy na stary adres, nie zostały zwrócone przez pocztę jako niedoręczalne.

Związek Emerytów Państwowych Zbąszyń, Związek Emerytów Państwowych Strzyżów n W.: O zmianie adresu należało powiadomić Administrację do dnia 8-go bm. (p. Nr 23/49). Nr 4-ty wysłano na stary adres, gdyż powiadomienie nadeszło po wysyłce numeru.

P. Scibisz Ursus: Prenumerata za rok 1949 zapłacona, na rok 1950, pozostało tylko 10 zł na dobro.

P. Szertl Szczecin: Numery 1—2 wysłaliśmy 24. I., Nr 3-ci 30. I., Nr 4-ty 14. II. na zapodany adres „Nocznickiego 18—22". Powiadomienie o zmianie adresu nadeszło po wysyłce Nr 4-go.

P. Winkowski Podzamek Golubski: Za zmianę adresu należy przekazywać 10 zł a nie 5 zł (p. Nr 1/1950).

P. Piskorska Toruń: Nr 2 gi wysłaliśmy 14. I., Nr 3-ci 30. I. br., reklamacja pozaterminowa. Należy się zwrócić do Dyrekcji Poczty z zażaleniem na niedoręczanie czasopisma.

P. Andruszowska Wrocław: Czasopismo wysyłamy Pani regularnie. Prosimy nie mieć do nas żalu tylko do poczty, bo jak sama Pani pisze: listonosze zmieniają się często, nie orientują się w terenie i szukają adresatów.

P. Lewalski Boleszyn: Na niedoręczanie przez listonosza czasopisma musi Pan jako zainteresowany osobiście wnieść zażalenie do odnośnego Urzędu Pocztowego. Reklamowane numery wysłaliśmy Panu.

P. Płaza Biała Krakowska: Reklamuje Pan pismem z dnia 14-go bm. numer czwarty Emeryta z dnia 15 bm., który terminowo wysłaliśmy 14-go bm.

P. Nowicki Ełk: Numery wysłaliśmy na nowy adres, gdybyśmy wysłali na stary to poczta zwróciłaby jako niedoręczalne jak to zawsze czyni.

P. Sawicki Szczecinek: Reklamacja pozaterminowa, Nr 3-ci wysłaliśmy 29. I. br. (p. Nr 24/49).

P. Łukszewicz Bolków: Nr 2-gi wyczerpany wysłano 14. I. br. Reklamacja spóźniona.

P. Grajewski Wejherowo: Z przekazanej kwoty 180 zł zarachowano 90 zł jako dopłatę do prenumeraty za rok 1949 (wpłacono 240 zł zamiast 330 zł) a 90 zł za I kwartał na rok 1950.

P. Naleśniak Ostrów Mazowiecki: Przekazane kwoty 7. 12. i 17. 12. 1949 r. 90 zł zaliczyliśmy na prenumeratę za I. i II-gi kwartał br. Na jednym z odcinków czeków należało zaznaczyć „prenumerata dla Związku" a tego nie uczyniono. Z powodu wyczerpania nakładu Nr 1, 2 i 3-go prenumeraty na I. kwartał nie przyjmujemy.

Nakład numerów 1, 2 i 3-go wyczerpany.

W Administracji naszej złożyli
na Fundusz Prasowy:

P. Pereszczakowa Gabriela, Zw. Em. Państw., Bydgoszcz — 100,— zł; p. Szepelski Zygmunt, Zw. Em. Państw. Bydgoszcz — 100,— zł; p. C. D., Poznań — 100,— zł; p. Kunicka Apolonia, Jarosław — 100,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Międzychód — 1.000,— zł; p. Pannowska Waleria, Strzyżów — 100,— zł; p. Ignaciuk Jan, Szczaw. Zdrój Piask. Góra — 100,— zł; p. Nikosiewicz, Wrocław — 1.000,— zł; p. Michalski Józef, Lubaczów — 500,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Oława — 200,— zł; p. Koszowski Jan, Oława — 100,— zł; p. Waszylewicz Emil, Katowice — 250,— zł; p. Lisiecka Stanisława, Bystrzyca Górna 42 — 500,— zł; p. Kaczmarek Kazimierz, Poznań — 100,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Ostrów Wlkp. — 1.000,— zł; Związek Emerytków Państwowych, Katowice — 1.000,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Łomża — 1.000,— zł; p. Skupińska Amalia, Biała Krak. — 115,— zł; p. Gieraszyński Stanisław, Opole — 265,— zł; p. Dolata Ludwik, Gostyń — 120,— zł; p. Kwiatkowski Kasper, Kielce — 100,— zł; p. Ścibisz Józef, Ursus k/Warszawy — 250,— zł; p. Manugiewicz Maria, Poznań — 100,— zł; p. Bentkowski Wincenty, Poznań — 100,— zł; p. Roskosz Tomasz, Poznań — 100,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Sandomierz — 500,— zł; p. Manugiewicz Jakub, Oława — 130,— zł; p. Polusowa Marta, Poznań — 350,— zł; p. Witkowski Ludwik, Czudec — 495,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Rabka — 1.000,— zł; p. Walaszkowska Zofia, Sandomierz — w uznaniu zasług Czcigodnego Prezesa Gizelli za Jego ciężką a niewdzięczną pracę na fundusz prasowy — 990,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Bytom — 2.000,— zł; p. Kruczkowski Franciszek, Strzelin — 100,— zł; p. Zenkteler Stanisław, Poznań — 100,— zł; p. Złowodzka Helena, Zw. Em. Państw., Gliwice — 120,— zł; p. Weigel Zofia, Zw. Em. Państw., Gliwice — 100,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Gliwice — 1.000,— Związek Emerytów Państwowych, Bydgoszcz — 1.000,— zł; Tow. Em. Prac. Państw. Wdów i Sierót, Strzyżów n/ W. — 300,— zł; p. Michułka Maciej, Poznań — 500,— zł; p. Jezierska Anna, Poznań — 100,— zł; p. Milewski Józef, Sanatorium Ludwikowo — 275,— zł; p. Ślusarek Stanisław, Głuchołazy — 230,— zł, p. E. G., Kielce — 640,— zł; p. F. Z., Kielce — 640,— zł; Związek Emerytów Państwowych, Tczew — 1 000,— zł; Karolina Steckowa 1.000 zł.

TREŚĆ NUMERU:

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul Młyńska 5 P. Z G Poznań, Strzałowa 2a - 238 - 6100 - II. 50 - K - 1-11584